

Ukrajinská válka: den 795

---

 pucara.org/post/guerra-de-ucrania-dia-795

Recenze dne 795 (neděle 28. dubna) války na Ukrajině.

Autor: Tom Cooper*

*Obranný analytik, historik, redaktor ACIG.info a série knih @War. Mimo jiné je autorem knihy Moskevská hra pokeru – Ruská vojenská intervence v Sýrii, 2015-2017, kterou vydalo nakladatelství Helion & Company.

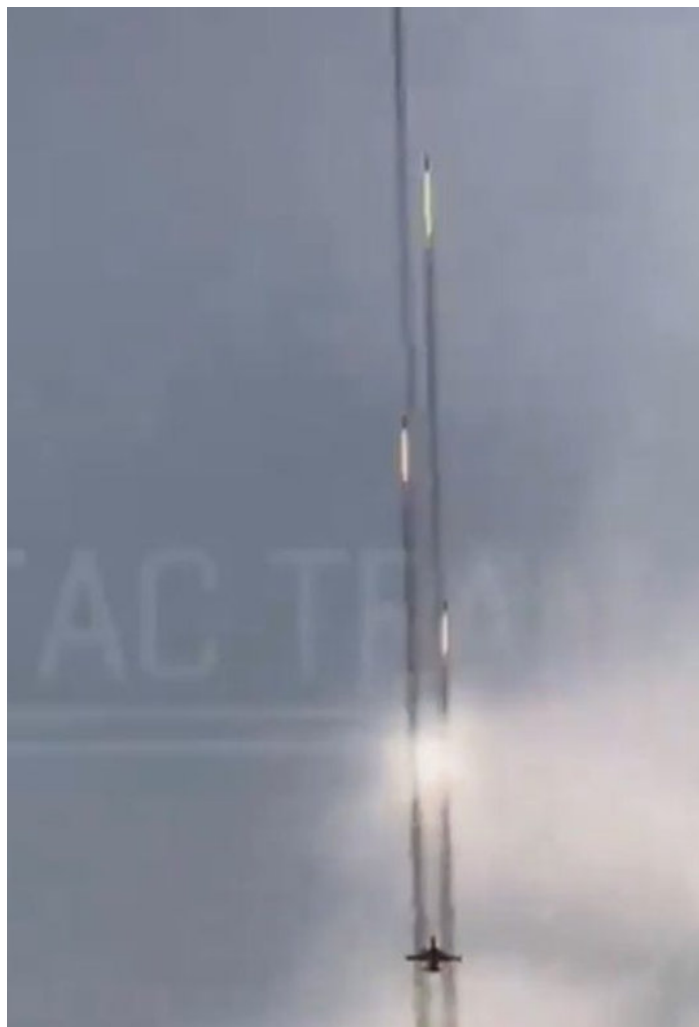
Trochu „recenze“ na konec tohoto týdne, abychom dohnali různé události „mimo“ oblast Avdiivka.

Například a mimo jiné se ukázalo, že tepelnou elektrárnu Dobrotvir ve Starém Dobrotviru ve Lvovské oblasti zasáhly při včerejším velkém útoku brzy ráno dvě ruské rakety. Zařízení je s největší pravděpodobností mimo provoz.

Stojí tedy za zmínku, že PSU se nejen snaží bránit ukrajinské nebe se svými vyčerpanými zásobami raket země-vzduch, ale jeho piloti zůstávají velmi aktivní i nad frontovou linií. Ve skutečnosti Su-24 za poslední týden nalétaly dost úderů Storm-Shadow/SCALP na to, aby jich Rusové označili za „sestřelených“ šest... Navíc to nebyly jen ukrajinské Su-27, které pravidelně startovaly Údery HARM, které bylo možné sledovat proti ruské protivzdušné obraně podél frontové linie, ale model je nyní vybaven přesně naváděnou municí HAMMER francouzské výroby.

Ukrajinské MiGy-29 útočí také s HAMMER na ruská velitelství; a Su-25 létající jejich „sprej a modli se“ (nebo „kopec“ v pilotní hantýrce) útoky neřízenými raketami Zuni (amerického původu), zejména v reakci na každý další ruský postup v sektoru Ocheretyne.

Jak bylo zmíněno včera, dále za frontovou linií a bez jiných prostředků, jak účinně čelit ruským průzkumným bezpilotním vzdušným prostředkům Orlan, které se vznášejí na oblohu míst jako Dněpro a Oděsa (již ve výškách mimo dosah těžkých kulometů a lehkých protiletadlová děla), PSU začala nasazovat cvičné letouny Jak-52 vyzbrojené kulomety (instalované v zadním kokpitu).

A konečně, MiGy-29 lze také vidět pravidelně zachycovat ruská UAV a útočné drony Shahed.

Takže, pokud by někdo chtěl slyšet: ano, PSU - již v březnu až dubnu 2022 Rusové asi 5-6krát prohlásili za "zcela zničené" - stále dělá, co může.

Mimochodem, totéž platí pro obor ZSU, o kterém téměř nikdo nemluví: Army Aviation. Je vybavena řadou Mi-8, Mi-17, Mi-24 a dalšími věcmi, nalétá svých 40-50 bojových letů denně, každý den od začátku války, v důsledku toho utrpěla těžké ztráty. a, bez Nicméně, sotva někoho napadlo poukázat na to, že by to mohlo potřebovat nějaké moderní útočné vrtulníky. Myslím, že nejsou dost sexy, abych je zmínil.

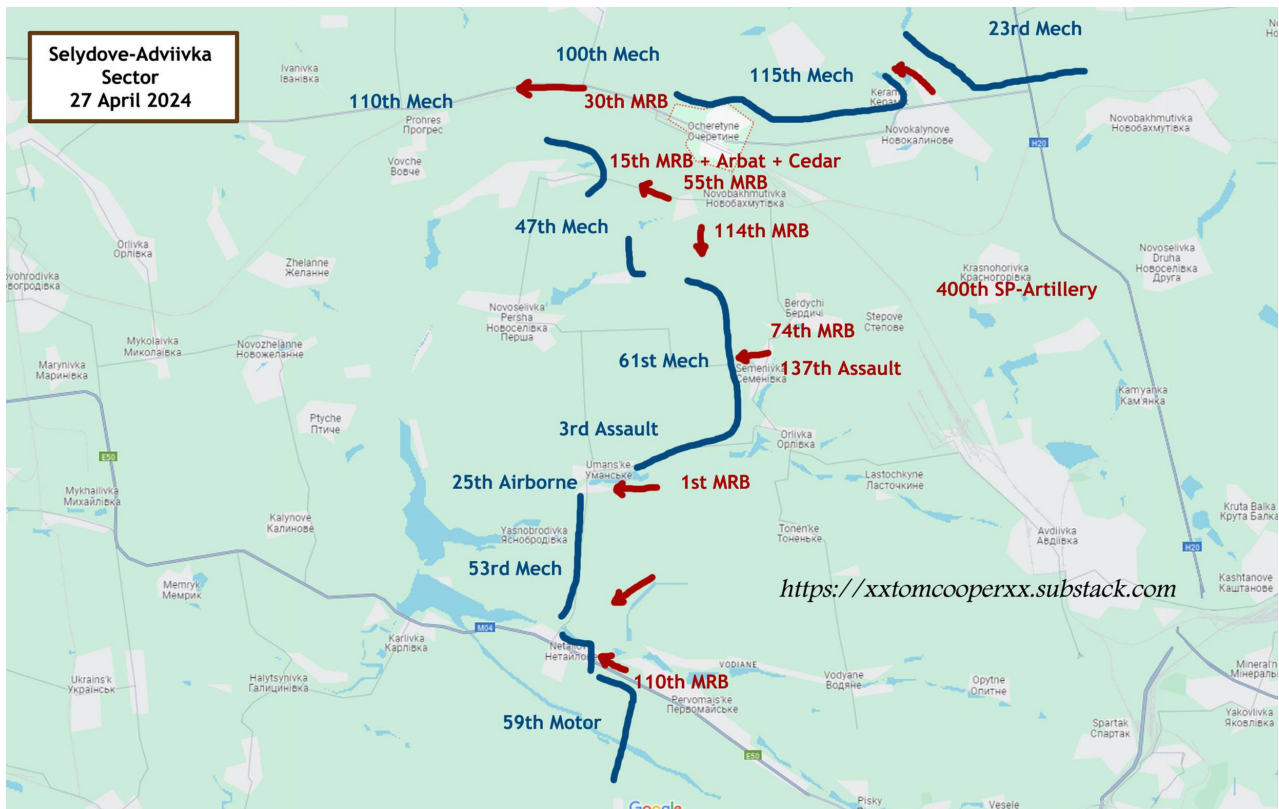

Na podlaze

Někdy během posledních 24-36 hodin zahájila skupina Tsentr z VSRF „další fázi“ své předsunuté operace v oblasti Ocheretyne. To znamená: zajistil nejen to město a Novobachmutivku, ale také Berdichy a Semenivku. Poté postavil další „územní motostřelecké pluky“, tj. jednotky záložníků a mobiků, a pokračoval v útoku. Odpovídajícím způsobem

- 30. MRB se již tlačí podél západní krajnice silnice/železnice v Prohres;
- 15. MRB (posílený/přebitý prapory Arbat a Cedar) tlačí na Sokil a Jevhenivku;
- 114. MRB asistovala 74. MRB při vytlačení 3. útoku a 61. Mecha ze západního Berdychi.

Také netuším, o jaké ruské jednotky přesně jde (tuším 90. TD), ale přinutily 115. Mech stáhnout se z Novokalynove; pravděpodobně také z Keramiku, tlačícího se asi 2000 metrů severním směrem, východně od posledně jmenovaného města. Je zřejmé, že otevřeli mezeru mezi 115. a 23. Mechem.

Jak bylo zmíněno včera, skupina Tavrja ze ZSU přivedla 100. Mech do pozic severně od Ocheretyne, ale pak také musela nasadit 110. do oblasti Prohres, ve snaze zastavit ruský postup na západ.

A teď si bude muset najít nějakou brigádu, aby se na pozici mezi 115. a 23. taky hnal.

Což si žádá vysvětlení: a jak to Rusové zvládají?

Očividně pokračují v útocích na pozice ZSU klouzavými bombami UMPK bez oddechu. Poslední statistiky, které jsem v tomto smyslu slyšel, byly „průměrně 150 UMPK za den“, ale to bylo asi před týdnem. Mezitím je pravděpodobnější, že VKS vydá až 200. Ve skutečnosti některé z ruských zdrojů hovoří o 500 za den a VKS se snaží dosáhnout rychlosti 1000 za den.

Pokud ano, pak se Ukrajinci mohou považovat za šťastné, že dosahují pouze asi 150+, protože to znamená, že hmota stále chybí (a s velkým náskokem).

Proto jsem se cítil tak „šťastný“, když jsem včera viděl to video ukazující zničené depo UMPK na letecké základně Kushchevskaja: protože to znamenalo, že k nasazení bude asi o 15-20 méně UMPK.

Na zemi se Ukrajinci většinou snaží udržet své pozice, ale kdykoli je zřejmé, že se je Rusové chystají rozdrtit, stahují se, aby nebyli zasaženi ruskou palebnou silou. To platí zejména pro každý případ, kdy průzkum ZSU zjistí, že Rusové připravují bombardování

ze svých několika raketometů.

Jakmile zasáhnou, existuje jedna rasa, která se tam dostane jako první: Ukrajinci, kteří se vracejí na své zničené pozice, nebo Rusové spěchající dobývat zdemolované ukrajinské pozice.

Toto, přidané k tomu, že Rusové zaplavují sociální sítě fotkami svých vojáků a vlajkami v jiném dobytém městě nebo tím či oním kusem zničeného a/nebo ukořistěného ukrajinského vozidla, vytváří dojem „šťastné armády v záloze“ . A jistě: nálada všech rádo by Putinových fanoušků na Západě je na vzestupu, zatímco Ukrajinci jsou v těchto dnech pod neuvěřitelným tlakem a truchlícími ztrátami.

Není to však tak, že by to Rusové měli jednoduché a je to všechno zábava a velká párty. Právě naopak: trpí takovými ztrátami, že jsou nuceni neustále „krmit“ další a další záložní/mobikové pluky do linie, jen aby zůstali schopni pokračovat v postupu. A jejich počet je takový, že je téměř nemožné sledovat jejich příchod a odchod.

Například: 15. motostřelecká brigáda (MRB), jedna ze dvou jednotek, které vedly průlom směrem na Ocheretyne, musela být znovu nabita útočným praporem Arabat (ex-Wagner) a poté útočným praporem Cedar (ex-Wagner) . Další příklad: 30. MRB hostila 1195. MRR s praporem Vjatka, který 23. dubna ztratil svého zástupce velitele kvůli FPV.

Bud'te opatrní: to neplatí pouze pro Rusy v sektoru Avdiivka: trpí masivními ztrátami i v „klidných“ sektorech, jako je Kupjansk-Svatove, nemluvě o Terny-Kremině. Snad nejhorším příkladem je 42. motostřelecká divize, bojující v sektoru Robotyne (jižní Záporoží). Jeho původní doplněk (71., 70., 78. a 291. MRR) byl vyplněn 429., 430., 1152., 1154., 1251., 1429., 1430. a 1434. MRR. Mezitím téměř všechny klesly na 10-25 % své nominální síly.

Pokud by všechny tyto pluky měly nominální sílu, byl by 42. MRD „superdivizí“ s trojnásobkem nominální síly a jako takový by mohl „s lehkostí napadnout Robotyne“. Tím spíše, vezmete-li v úvahu, že v posledních týdnech k ní byly, i když dočasně, přiděleny také prvky 7. divize VDV a 76. VDV a 162. průzkumný prapor.

Dalším příkladem a ze západní strany stejného sektoru by byl 76. VDV. Tuto divizi jsem neviděl řídit BMD nebo jiná "typická vozidla VDV" už měsíce. Místo toho je vybaven T-80 a BMP shromážděnými ze skladu. To znamená, že vojáci mohou být záložníci VDV, ale jejich vybavení je vybavením motostřelecké divize. A „zatím“: všechny jeho útoky selhaly.

Jinými slovy: ruští velitelé se nestarají o „skutečný“ účel dané jednotky: prostě navlékněte lidi do uniforem, uspořádejte je do jednotek, vybavte je všemi dostupnými zbraněmi a pošlete je na další útok. Jakmile jsou „utraceny“, zbytky pluků o velikosti roty zaplňují obranné linie. Není tedy divu, že někteří odmítají rozkazy k dalšímu útoku.

A pak by mohl pokračovat ve vyprávění o svých dělostřeleckých jednotkách, které si mezitím netroufají seřadit své kusy a pak pálit „jako by nebylo zítřka“, jak to bývalo v dubnu-květnu 2022: naopak, jednotka Průměrné dělostřelectvo VSRF v těchto dnech ztratilo všechny své samohybné kusy. To znamená, že je vybaven pouze vlečnými kusy, jejichž posádky si netroufají vypálit více než 4-5 granátů za sebou, než znovu namontují kanón/houfnici a vzdálí se nebo se kryjí, protože vědí, že budou zasaženi. na oplátku.

To je alespoň podle ruských účtů: netuším, proč ZSU nezveřejňuje téměř žádná videa ukazující takové útoky.

Ruská samohybná houfnice 2S3 Akatsiya ráže 152 mm, vyhozená 2-3 zásahy FPV, 10. dubna.

Dokonce i ruská protivzdušná obrana rozmístěná podél frontové linie měla v poslední době špatné dny:

Video pořízené Warmate PGM (vyrobeno v Polsku), které ukazuje ruský radar Podlet K1, který má být zasažen.

Přímý zásah HIMARS do ruského odpalovacího zařízení Buk (díky 3. průzkumu SSO).

Nejlépe fungují ruské vícenásobné raketomety BM-27 (220 mm) a BM-30 (300 mm). S dosahem kolem 35, respektive 120 km a dobrou pohyblivostí mohou pálit z pozic vzdálenějších od přední linie. To je obvykle chrání před ukrajinskými FPV a houfnicemi s dlouhým doletem, jako je Caesar francouzské výroby (zbraně, které se Rusové bojí nejvíce, protože s dosahem 42 km snadno předčí téměř vše, co mají v arzenálu).

Ruský BM-30

Vše, co bylo řečeno, kde narůstá problém, je „kvalifikace“ toho s „ruskými ztrátami“. Jaké jsou „těžké“, „masivní“ nebo dokonce „katastrofické“ ztráty?

Pokud se mám zeptat, každá lidská ztráta je tragédie. Politici a generálové však uvažují jinak. Tím spíše, pokud jde o ruské generály a politiky, což samozřejmě oni ani nikdo z jejich fanoušků na sociálních sítích nepřizná. Dokud zůstane ruské obyvatelstvo letargické a na sociálních sítích bude co oslavovat, tato válka „postupuje podle plánu“ a vše je v pořádku. "Rusko vyhraje."

A není to tak, že by Šojgu nechal Konašenka každé ráno informovat tisk o ruských ztrátách. Naopak. Vlastně jsem docela přesvědčen, že Shoygu nedokázal říct, jaké ztráty VSRF utrpěla ani se zbraní v ruce. Předpokládám, že jste již této otázce přestali věnovat pozornost mezi 25. a 28. únorem 2022, kdy 35. CAA ztratila 4-5 BTG kvůli Putinovým osobním výzvám a rozkazům svých velitelů k postupu směrem na kyjev, ať se stalo cokoli, nejpozději do v době, kdy Putin nařídil „1. vlnu“ mobilizace, v říjnu téhož roku.

Jistě, už měsíce kyjev oficiálně hlásí každé ráno průměrně 800-900 Rusů „zabitých v akci“ (KIA). Mezitím se jeho „celkové skóre“ pro VSRF pohybuje směrem k „500 000“. Britská BBC má tým s velkým přehledem o přibližně 80 000 Rusech zabitých v této válce, další tým shromáždil jména a další údaje o více než 4 000 dosud zabitých ruských vojenských důstojnících. A pak před pár týdny kdosi zveřejnil statistiku jednoho z ruských ministerstev, která uvádí nárůst počtu invalidů za poslední dva roky asi o 500 000.

Nemám ponětí o celkových počtech, ale můj „nejlepší odhad“, chcete-li, je, že skutečná situace je „někde uprostřed toho všeho“, i když „je pravděpodobnější, že se blíží nižšímu spektru obecně publikovaných postav. Ano, VSRF utrpí ztráty, které by na Západě byly označeny jako „nezodpovědné“, „neudržitelné“, dokonce „šílené“. To však není „nic zvláštního“ pro sérii konfliktů jinde, v posledních zhruba 50 letech. Především mějte na paměti, že každý (včetně Američanů) má tendenci (divoce) zveličovat nepřátelské ztráty.

Všimněte si prosím jedné věci: ano, často slyšíme, že VSRF nemá CASEVAC/MEDEVAC a jako celé Rusko má velmi špatnou lékařskou péči pro své vojáky. Ale ve skutečnosti mají své lékaře, mají polní nemocnice a vzadu velké vojenské nemocnice a dělají, co mohou. Natolik, že VSRF nadále pociťuje kritický nedostatek lékařského vybavení.

Proto mám dojem, že lékařské služby VSRF fungují lépe, než se často uvádí (i když stále na mnohem nižších standardech, které by byly považovány za „přijatelné“ dokonce i na Ukrajině, natož „dále na západ“), což má za následek, že mnoho „KIA“ jsou ve skutečnosti „WIA“: „zranění v akci.“ Za poslední dva roky jsem alespoň „zachytil“ mnoho zpráv o ruských WIA, kteří byli léčeni, zotavovali se a pak byli posláni zpět do první linie.

To neznamená, že neutrpí ztráty: jsou, a to také masivně. Jinak by neměli desítky silně vyčerpaných praporů podél frontové linie, nemuseli by doplňovat své otlučené brigády a divize dalšími mobilními pluky a prapory a neomezovali by se na útočné operace „jen“

ve třech sektorech bojiště, ale spíše by útočili „všude“. Protože Rusové v podstatě neznají jiný typ války než „totální“.

Jednoduše to znamená, že jejich poměr mrtvých a zraněných bude pravděpodobně mnohem vyšší, než se obvykle hodnotí na Ukrajině a na Západě.